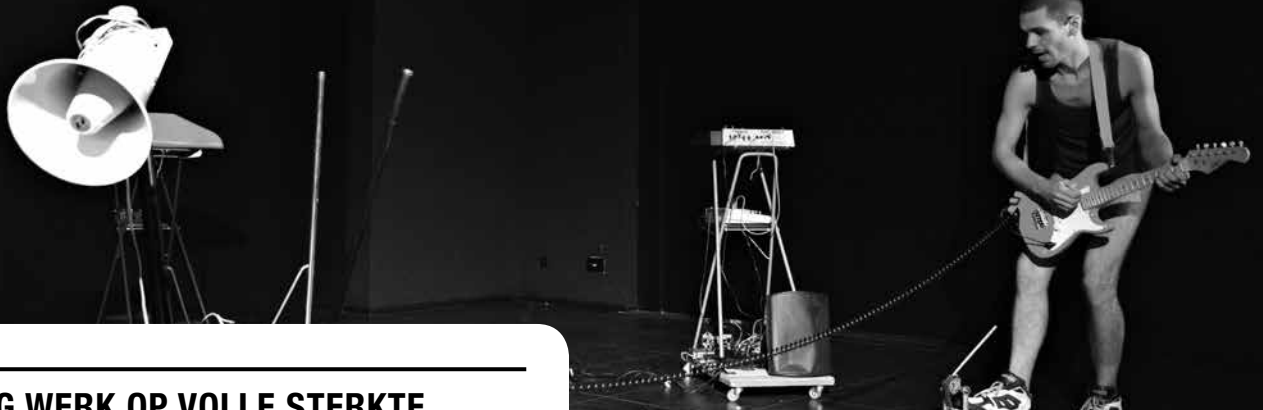

TAZETTE #5

THEATERAANZEE.BE

MAANDAG 03/08/2015

JONG WERK OP VOLLE STERKTE

VERSLAG MONO- EN STEREONOMADEN

MONONOMADEN: DRIE SOLO'S, VEEL KLEUREN

Overvloedig veel zon, de welgekomen rust van een zondagochtend en de stad Oostende op haar fotogeniekst onder een voorbeeldig blauwe hemel: de omstandigheden waren gisteren zowat ideaal voor een dosis Nomaden, meer bepaald de Mononomaden. Driemaal is, na negentien edities TAZ, nog altijd scheepsrecht: door drie korte voorstellingen en/of performances na elkaar te presenteren, relateert én versterkt het jonge werk elkaar. Of dat is althans de idee. Voeg daarbij een gids die het publiek naar onverwachte locaties voert en je hebt het oudste format van dit festival – maar daarom zeker niet minder populair. De altijd weer snel uitverkochte Nomaden is ook een formule die je lekker nonchalant kunt consumeren: op teenslippers, ontspannen kuierend onder het gekrijs van de alom tegenwoordige meeuwen... Het vat de essentie van TAZ perfect samen: de *homo turisticus meets* de doorgewinterde, *hardcore culturo*.

Hoewel, ontspannen? Als ik me om klokslag 11 uur aanmeld bij het vertrekpunt aan Café Koer, blijkt dat mijn groep al onderweg is. Reden: er is, bij wijze van aperitiefje, een *Kleine boodschap* die wordt verkondigd – een streepje literatuur in openlucht, gebracht door een enthousiaste actrice die de tekst van een

ander voorleest aan het standbeeld genaamd De Wind, iets verderop in het Leopoldpark. Als ik na een korte versnelling op mijn teenslippers ter plaatse arriveer, is ze al halverwege haar tekst. Iets over een geliefde vaderfiguur, de theaterfilosofie (of was het levensfilosofie? Soms liggen die dingen verdomd dicht tegen elkaar) van Jan Decorte, de *bloetwolfeftuivel* van het Vlaamse theater. Het laatste sliertje van onze mentale zondagochtendnevel is meteen verdwenen – het kan, mag, moet hier al eens over Kunst gaan, dus we zetten onze zintuigen op scherp.

Even later passeren we een volle tribune in het Familiepark, waar Ballet Dommage jong en oud pleziert met *The Golden Palace*. De blijde gezichten op de tribune spreken alleszins boekdelen. Onze eerste Nomadenhalte is een donker zaaltje in een school waar een jonge Gentse performer zijn eigenzinnige ding mag doen: in *Kokokito*, zo lees ik achteraf in de brochure, “explooreert Louis Vanhaverbeke wat de relatie is tussen taal, beweging en geklungel”. En ook: “*Kokokito* is een multipoging om de hersenen open te plooiën.” Dat klinkt veelbelovend, zoals een aankondiging per definitie hoort te doen, maar Vanhaverbeke koppelt die drie elementen effectief aan elkaar: taal, beweging en geklungel. Vooral het eerste en het laatste eigenlijk, want erg veel beweging komt er niet aan te pas. De performer, die nota bene een choreograaf blijkt te zijn, beweegt de hele voorstelling sloom als een miereneter over de tijdelijke scène, maar wat hij weglaat aan beweging of choreografie maakt

hij ruimschoots goed met een continue flow van *rhymes* en andere parlando – heel af en toe in het Vlaams, maar meestal in het Engels. Gekleed in een sporttenue, inclusief een grote basketbalbroek, zet hij een hip(hop) boompje op over keuzes maken, de nood aan *multitasken* en andere hardnekkige levensvragen. Die woordenstroom wordt ondersteut door loops en beats en samples die Vanhaverbeke tevoorschijn tovert uit collages van instrumenten en huis-, tuin- en keukenmateriaal. Het lijkt aanvankelijk een ironische gimmick, maar gaandeweg loodst *Kokokito* je toch binnen: waar Vanhaverbeke eerst vooral een vrolijke parodie lijkt van een klungelende (*check*) televerkoper, ontstaat er toch een soort van poëzie, bij gebrek aan een beter woord. Geen idee overigens waar de titel op slaat, maar onderhoudend is deze *Kokokito* zeker.

Van het schooltje gaat het, onder meer via een synagoge – met dank aan gids Patsy voor de toeristische duiding, naar een verlaten ziekenhuis. Het is een impressionant gebouw en Patsy, die gezellig zichzelf blijft met een sappige Oostendse tongval, drukt onze groep op het hart, tot driemaal toe, om “muisstil” te zijn als we straks de voorstellingsruimte zullen betreden. En of we bij het binnenkomen in een kring rond de acteur willen gaan staan. Die boodschap, in combinatie met de lange aanloop: een reeks van vaalwitte, deprimerende gangen, doet de spanning tussen ons, welwillende Nomaden, moeiteloos stijgen: waar gaat dit heen? De gevoelstemperatuur neemt dan weer zienderogen af, dus tegen dat we uiteindelijk de voorstellingsruimte in de kelder betreden zijn we helemaal klaar voor een... confrontatie. De performer, Stijn van Erp genaamd (zo lees ik achteraf), loopt in dwangmatige cirkels rond een kern die is aangegeven op de vloer met witte tape. Zijn herenschoenen klakken op de vloer en galmen zodat de sfeer extra grimmig wordt. Ergens in onze kindertijd moet dat geluid – iemand die op zo’n nadrukkelijke manier nadert *moet* wel een sinistere boodschap verkondigen – zich geïnstalleerd hebben in onze collectieve verbeelding. Of hebben we te veel griezelfilms bekeken? Al snel blijkt dat kinderlijke denkspoor niet echt te kloppen met de voorstelling, want *A live performance* is juist gevoelig, op het sentimentele af. Veel willen we hier niet verklappen, maar Stijn van Erp zoekt de warme menselijkheid op, stapje voor stapje, in schril contrast tot de kille ruimte. Hij doet dat door vragen te stellen, nadat hij heeft aangegeven dat hij zelf, al sinds zijn kindertijd, moeite heeft met intimiteit. Dus toch: iets met de kindertijd. Maar *A live performance* mocht wel iets meer zijn dan een spel van vraag en antwoord. Nu mikt deze performance vooral op mensen, tja, ‘samenbrengen’.

Hekkensluiter op deze wandeling is een acteur en cabaretier, en dat hebben we geweten. Nog voor Pieter Verelst, die naar verluidt de “jury- én de persoonlijkheidsprijs” kreeg op het Groninger Studenten Cabaret Festival 2014, de bühne betreedt – ondertussen bevinden we ons in weer een ander schoollokaal – weerklinkt vanachter de coulissen zijn alfamannetjeskreet, alsof er zo dadelijk een wedstrijd gaat beginnen voor James Brown-imitatoren. Want zoals dat gaat in *comedy*: een publiek kan nooit opgewarmd genoeg zijn. Ook al is het zondagmiddag en is de enige drank binnen handbereik een flesje water, dat wil zeggen: voor wie zo slim was dat vooraf in zijn Nomadenbuidel te stoppen. *Mijn broer en ik*, een voorstelling over de onwaarschijnlijke bloedband met een “iets oudere tweelingbroer”, is nochtans gebaat met de nodige alcohol en een laat-avondlijke sfeer. Om de flauwe

grappen weg te spoelen – want die zijn er in niet geringe mate (over acne, groot uitgevallen baarmoeders, een piemel op een ongepaste plaats, woeha...) – maar ook om de grillige kronkels van deze hyperenergieke vertelling te blijven volgen. Verelst schuwt daarbij niet om zijn publiek brutaal te betrekken bij zijn trip (de groot uitgevallen baarmoeder bijvoorbeeld werd toegedicht aan een vriendelijke dame op de tweede rij). Maar gelukkig liet hij af en toe ook iets van zijn muzikale talent horen, met name op de vleugelpiano en, bij wijze van verrassend ingetogen slot, op een contrabas.

En zo, van het lichte tot het donkere tot het overbelichte, verging het deze Nomaden op dag vier. *(SH)*

T/M VR 7/08 (NIET OP MA 3/08), TELKENS OM 11U EN 15U, VERTREK LEOPOLDPARK

STEREONOMADEN: AANTREKKEN EN AFSTOTEN, HOOP EN VERVAL

Stereonomaden neemt je met een bus op sleeptouw door de wijde omgeving van Oostende. Er zijn drie haltes van ongeveer 40 minuten waar “iets gebeurt”.

We rijden van het Marie-Joséplein via het station over de De Smet-de Naeyerbrug (in Oostende de *Tettenbrug*) naar het Industriegebied, waar we uitstappen aan een kantoorgebouw.

Smalltalk

De plek is niet toevallig gekozen. Een banale ruimte, ontgaan van elke vorm van aankleding of personalisering, met uitzicht op een doordeweekse tuin. Er zit een man (Joeri Heegstra), er staat een vrouw (Julie Cafmeyer). Verder alleen een tribune voor de toeschouwers. Tussen de man en de vrouw ontstaat een gesprek. Ze zeggen dingen die ieder van ons zou kunnen zeggen. Een banale huis-, tuin- en keukenbabbel. *Smalltalk*. Toch voelen we spanning. De vrouw probeert de man te verleiden, slaagt daar niet in, maar blijft het proberen. Tegen elke afwijzing vindt zij argumenten in wetenschap of literatuur; uit elk falen put ze hoop. “Wat is liefde?” vraagt ze. “Liefde is dat je iemand heel graag wil kennen, maar doodsbang bent dat de ander je niet wil kennen,” antwoordt hij. “Het is de brug tussen hoop en wanhoop.” De voorstelling eindigt, met een kwinkslag weliswaar, maar in de wanhoop.

Julie Cafmeyer speelt de rol met een overdonderend naturel. Ze zou je zus kunnen zijn, of je beste vriendin, of misschien jij zelf wel. Zij schreef *Smalltalk* samen met Joeri Heegstra, met wie ze aan de Toneelacademie Maastricht studeerde.

Body On

De kapel van het voormalig Militair Hospitaal is aan de buitenkant modern gerestaureerd, maar werd aan de binnenkant in zijn originele staat bewaard, inclusief een mooie mozaïekvloer en fresco’s aan de wanden. Dat is het decor voor

wellicht een van de meest expliciete voorstellingen op deze festivaleditie: *Body On*.

Twee naakte mannen (Tamar Blom en Kajetan Uranitsch) begroeten de toeschouwers. Ze staren ons aan, poseren, verleiden. Ze vleien zich neer op de vloer, lepeltje lepeltje, in een tedere omhelzing. Het is muisstil. Plots knalt ABBA loeihard door de boxen. De mannen dollen als primaten door de ruimte, beuken er op los met denkbeeldige vrouwtjesdieren, swaffelen als bezeten tegen alles wat op hun weg komt: vloer, wanden, buizen... Hun naakte geslacht wappert alle kanten uit. Ik zie mannen ongemakkelijk wegstijgen. Geen gevoelens, geen erotiek: dit is pure dierlijke drift.

Op de climax volgt een geladen stilte. Verdwaasd kijken de mannen de toeschouwers aan, hijgen nog wat na. Ze verkennen elkaars bezwete lichaam, ze kronkelen langs en op en door elkaar, vervlechten hun lichaamsdelen en creëren indrukwekkende vleselijke beelden. Ze verkennen de grenzen van de intimiteit. Voelt dit aangenaam? Bedreigend? Hoe ver kun je gaan met je eigen lichaam en dat van een ander? Bij wijze van slot spuwen ze elkaar voluit in het gezicht.

Bildraum

Charlotte Bouckaert is fotografe; Steve Salembier architect. Samen maken ze Bildraum. Hij maakt maquettes – zij fotografeert die maquettes. De beelden worden live geprojecteerd op scherm. We krijgen inkijk in de kartonnen interieurs, zien details. De beelden zijn verrassend écht, alsof het om echte interieurs gaat. Met behulp van een soundtrack fantaseren we taferelen. Iemand loopt door een lege ruimte; we horen zijn holle stap. Aan tafel wordt gedineerd. We horen bestek en flarden van een gesprek. Er vliegen krijsende meeuwen over. We maken een onweer mee en constateren het troosteloze verval van het pand dat erdoor geraakt werd. Verbluffend hoeveel je met stilstaande beelden en geluiden kan evoceren. *Bildraum* vindt niet toevallig plaats in een loods aan de haven. Binnenkort gaat ze tegen de vlakte: om plaats te maken voor een nieuwbouwproject. *(AL)*

T/M VR 7/08 (NIET OP MA 3/08), TELKENS OM 11U EN 15U, VERTREK LEOPOLDPARK

'ZELFS VAN STRONT MAAKTE HIJ POËZIE' VERSLAG SALONGESPREK OVER BOHUMIL HRABAL

Zondagmorgen vond het eerste van vier salongesprekken plaats op TAZ. Het onderwerp was het leven en werk van de Praagse cultschrijver Bohumil Hrabal, voornamelijk bekend vanwege zijn nouvelles *Ik heb de koning van Engeland bediend* en *Al te luide eenzaamheid*. Van dat laatste boek maakten Koen De Sutter (regie), Jorgen Cassier (muziek) en Koen van Kaam (spel) een alom bejubelde voorstelling, geselecteerd voor Het Theaterfestival 2015. Een perfecte aanleiding voor *De Standaard*-recensente Charlotte De Somviele om Zuidpolder van Kaam, Hrabalvertaler Kees Mercks en theatercoryfee Dirk Pauwels uit te horen over boek en voorstelling. Pauwels maakte in de vroege jaren negentig ook een bewerking van *Al te luide eenzaamheid*. En dat was voor de Hrabal-adepten in de sofa meteen de voornaamste reden voor het salongesprek: de Tsjech wordt soms gehypet, waarna de publieke belangstelling voor zijn werk weer snel afneemt om pas een vijftiengestig jaar later opnieuw

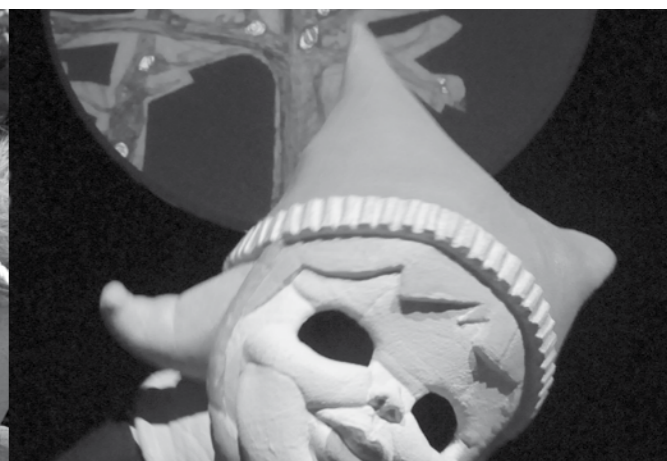

toe te nemen, in casu door het stuk van Theater Zuidpool. Maar in tegenstelling tot Kundera of Kafka krijgt Hrabal niet de bestendige aandacht die hij verdient. “Hij spreekt slechts een nichepubliek aan,” zuchtte Pauwels, “ondanks tijdloze onderwerpen als de dood, de weemoed en de erotiek in zijn oeuvre. Het is onverklaarbaar en onterecht.”

Het salongesprek bestond uit drie luiken. In het eerste luik gaf Mercks extra duiding bij leven en werk van Hrabal. Mercks vertelde meeslepend over Hrabals geboorte als onecht kind, over zijn eerste voorzichtige schrijfsels op de achterkant van facturen van zijn stiefvaders brouwerij – “Zijn hele oeuvre is doordeesemd met bier” – en over zijn literaire aandacht voor het arbeidersmilieu kort na de communistische coup van 1948. Hrabal ontwikkelde naderhand een eigenzinnig, *mafkezerig* (dixit Mercks) poëtisch realisme. Die stijl wordt, zoals de surrealistische *écriture automatique*, gekenmerkt door een onophoudelijke gedachtstroom. Hrabal voegde daaraan een voortdurende vermenging van hoog en laag, van spiritueel en grotesk toe. Het gepalaver in de kroeg om de hoek gaat naadloos over in beschouwingen over Nietzsche of een plotsklapse aanval van melancholie. Pauwels verwoordde dat later in het salongesprek nog pregnanter: “Hrabal maakte zelfs van slechte moppen, van strontverhalen poëzie.”

Het eigenlijke salongesprek vormde het tweede luik. Talrijke onderwerpen passeerden de revue, waaronder de politieke positionering van Hrabal, vertaalproblemen en het proces van novelle naar toneelproductie dat Zuidpool doorliep. Van Kaam praatte honderduit over de hartverscheurende schrappingen en over de klanken van Cassiers composities die hij meteen bij “de mentale road movie” van *Al te luide eenzaamheid* hoorde. Gezien de grote waardering voor de voorstelling van Zuidpool blijkt het boek bijzonder geschikt als toneelstof. De sprekers haalden daarvoor uiteenlopende redenen aan. Mercks vermeldde het retorische en expressieve taalgebruik van Hrabal, van Kaam zijn weergaloze personages, die steeds zweven tussen herkenbaarheid en vervreemding. De zoektocht naar een fysieke ervaring ook: zijn personages fêteren het leven, ze willen alles aan den lijve ondervinden en immer dronken zijn, van euforie of van ellende. Het gesprek liep vlot over in het derde en laatste luik van de bijeenkomst: de boekpresentatie van *Lieve Dubenka*, een verzameling literaire brieven van Hrabal.

Als u ook graag een strontverhaal van of over Bohumil Hrabal zou aanhoren, wat de *TAZette* van harte aanbeveelt, dan kunt u terecht op de vijfde dag *Uitgelezen* of bij *De bloedmooie Julinka*, op 7 en 8 augustus in De Grote Post. Vandaag speelt Zuidpool de laatste maal *Al te luide eenzaamheid* op TAZ (om 20u in de NMBS-loods). Haast u, rep u! *(MV)*

DAGKLAPPER: MAANDAG 03/08/2015

10-02U	DRL	INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN TAZette vanaf 11u verkrijgbaar.	LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
10-18U	DRL	FOTO-EXPO Fotografisch overzicht van 10 jaar Theater Zuidpool.	THEATER ZUIDPOOL	KAFFIEBAR FAM JANSEN	RAND GRATIS
10-18U	DRL	SCHILDER AAN ZEE Schilder Stijn Dierckx maakt live een portret van Theater Zuidpool.	STIJN DIERCKX	LEOPOLDPARK	RAND GRATIS
11-19U	DRL	FAMILIEPARK Kindervoorstellingen voor alle leeftijden.	THEATER FROEFROE E.A.	LEOPOLDPARK	FAMILIEPARK DIVERS
10-22U	DRL	BELGISCH CONGO BELGE Postzegelschilderijtjes met een veelzijdig verhaal.	TUUR & FLUP MARINUS	CC DGP/LOKETTENZAAL	RAND GRATIS
11U00	90'	SALONGSPREK EUROPESE VLUCHTVERHALEN Over de Europese vluchtelingencrisis van de jaren 1930, in vergelijking met de huidige crisis.	T. WIERINGA/G. MAK/M. SCHAEVERS	CC DGP/PANORAMAZAAL	LITERATUUR € 10.00
11U30	45'	SCOTCH Vrolijke party folk op sax en viool, zang op een stuwende bas, drums en gitaar.	SCOTCH	FORT NAPOLEON	MUZIEK € 5.00
15-18U	45'	ONE BIRD ORCHESTRA Harmonieuze, lieflijke pop met verrassend dreigend kantje.	ONE BIRD ORCHESTRA	IN DE STAD	MUZIEK GRATIS
15U00	60'	#BOS Een fysieke voorstelling met veel lawaai, humor en jeugdige energie over hopen en dromen, vallen en weer opstaan.	COMPAGNIE DESNOR/D E T H E A T E R M A K E R	CC DGP/DACTYLO	THEATER UV
16U00	60'	DE ZOMER VAN 36 Begeleide wandeling in de voetsporen van Joseph Roth.	ELS SNICK	VERTREK LEOPOLDPARK	RAND UV
16U00	90'	UITGELEZEN/DE DERDE DAG Live boekenprogramma waarin speciale gasten hun literaire voorkeuren uiten. Met Tommy Wieringa & Phara De Aguirre.	UITGELEZEN AAN ZEE	CC DGP/PANORAMAZAAL	LITERATUUR € 10.00
16U30	70'	DECEPTIVE BODIES Over hoe de taal van het lichaam geïnterpreteerd en gemanipuleerd kan worden.	D. BOUCKAERT & C. VANDEN EYNDE/HIROS	MU.ZEE	THEATER UV
18U00	5U!	DE GOMAASTRILOGIE (INCLUSIEF MAALTIJD) In een bijzonder samenspel van acteurs en houten poppen wordt het leven van Gomaar verteld, met eten, drinken en muziek.	ULTIMA THULE	I.D.P.	THEATER UV
19U00	105'	ODE TO THE ATTEMPT/SWEAT BABY SWEAT Een humoristisch zelfportret en een door circusacrobatiek geïnspireerde voorstelling.	JAN MARTENS	CC DGP/KLEINE POST	THEATER UV
19U30	120'	VERSLAGEN (PREMIÈRE) Een actrice op zoek naar werk brengt verslag uit van haar auditie-ervaringen.	ILSE MARIËN	ROYAL ASTRID HOTEL	THEATER € 12.00
20U00	60'	#BOS Een fysieke voorstelling met veel lawaai, humor en jeugdige energie over hopen en dromen, vallen en weer opstaan.	COMPAGNIE DESNOR/D E T H E A T E R M A K E R	CC DGP/DACTYLO	THEATER UV
20U00	95'	AL TE LUIDE EENZAAMHEID Een rauw en pijnlijk grappig portret van een papierpletter die de mooiste boeken van de vernietiging redt.	THEATER ZUIDPOOL	LOODS NMBS	THEATER UV
20U00	180'	OTHELLO Een muzikale uitvoering van Shakespeares meesterwerk over liefde, jaloezie en de angst voor de buitenstaander.	TONEELGROEP MAASTRICHT	CC DGP/GROTE POST	THEATER UV
20U00	45'	ZWARTWERK Afrohouse, hiphop, finale Nieuwe Lichting (StuBru).	ZWARTWERK	ATELIER KLEINVERHAAL	MUZIEK € 5.00
21U00	55'	CONTACT-O-MATIC Een voorstelling in een wassalon over hoe we over 'de vreemdeling' denken.	DUC DUQUENNOY/FREEK NEIRYNCK	SELFWASH	THEATER UV
21U00	90'	DE EXTREMISTEN extremist-van-de-dag: Saïd en Chérif Kouachi met gastschrijver Michael De Cock, gastacteur Bram Suiker en deskundige Piet Wittevrongel	HET NUT/DEBUREN/TAZ/VRIJSTAAT O.	VRIJSTAAT O.	ACTUASHOW € 12.00
21U00	85'	DE MEINHOF/MEDEA ... Terwijl Medea en Ulrike Meinhof versmelten, verliezen de spelers zich in hun rollen en eigen politieke situatie.	E. VAN DE MAELE/F. STALLAERT/A. VAN KERSCHAVER/R. DEKIMPE	ATHENEUM	THEATER UV
21U00	60'	PRINSEN EN PRINSESSEN DER POËZIE Twee jonge dichters verklappen wie hun grote voorbeeld is en lezen voor uit eigen werk.	HANNEKE VAN EIJKEN/SYLVIE MARIE	CC DGP/PANORAMAZAAL	LITERATUUR € 8.00
21U00	65'	ÜBER-ICH Een parodie op elke vorm van elitarisme, groepshierarchie en het haantjesgedrag van jongens onder elkaar.	LAIKA & MICHAÏL GEYZEN	BASISSCH. VERMEYLEN	THEATER € 8.00
20U30	120'	CAFÉ PARADIS Wervelend spektakel met woord, muziek en dans in de sfeer van de jaren twintig en dertig.	JOSEPH ROTH GENOOTSCHAP	PATISSERIE V/D BERGHE	THEATER UV
22U30	30'	DE NACHTMIS Kunstkritiek in een nieuw jasje met twee gezelschappen of gasten en een mystery-presenterator.	DE ZENDELINGEN	LEOPOLDPARK	RAND GRATIS
22U30	45'	EMBERS Neofolk, flamenco-punk en een vleugje noise.	EMBERS	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK € 5.00

OP MISSIE IN HET FAMILIEPARK

VERSLAG 'BLOED' EN FAMILIEPARK

Speciaal voor TAZ toverde poppentheater FroeFroe het Leopoldpark om tot een Familiepark. Tussen 10.30 en 19 uur valt er altijd wel iets te beleven: korte en wat langere openluchtvoorstellingen en andere activiteiten, zoals drollen vangen, varkens voederen of Roodkapje helpen ontsnappen uit de buik van de wolf. De *TAZette* ging gisteren op stap met de eigen kroost en pikte een en ander mee.

De kroost vertoont in eerste instantie weinig animo om de zonnige zomernamiddag op culturele wijze door te brengen. Uitingen à la "Ik wil een ijsje" en "Wanneer gaan we zwemmen?" laten weinig enthousiasme doorschemeren.

Nu is voornoemde kroost redelijk verwend inzake theater, als inwoners van een stad waar de Kopergieterij, 4Hoog, Larf en Orka deel uitmaken van het stadspatrimonium. Maar de zee blijkt een ernstig te nemen concurrent.

Zee of geen zee, we zetten dapper door.

Eerste halte: de boekeniglo. Ideaal om te doen alsof je een stokoude eskimo bent die op eenvoudig verzoek filosofische levensvragen beantwoordt. De zonen nestelen zich en doen alsof ze nadenken. Ik ruik een lucratieve business, maar de plicht roept.

Tweede halte: drollen vangen. Oude, beproefde recepten omzetten naar scabreuze kinderhumor, het werkt altijd. Zoonlief vangt maar liefst zes reuzendrollen en glundert.

Een creatief intermezzo lijkt ons een goed idee. Monsters maken van kubussen in mousse. Tot mijn verbazing vinden de zonen het leuk. Tot er iemand komt "uitleggen" hoe het moet. De troepen morren dat ze liever zelf bedenken wat ze ermee kunnen maken. Een geweer bijvoorbeeld. Zucht. Ik verdring acute twijfels over onze pacifistische opvoeding en besluit dat het tijd is voor een echte voorstelling.

We kozen voor *Bloed* van FroeFroe. Niet geheel toevallig, gezien de fascinatie van het jongensgebroed voor moord en doodslag. Opnieuw rijzen twijfels over voornoemde pacifistische opvoeding. Maar bloed zal er vloeien.

De toon wordt meteen gezet: een lieflijk welkomstlied ontardaart onverwacht in oorverdovende herrie. Het bedrieglijk vertrouwde "Er was eens" vloeit in geen tijd af naar een absurde horrorversie van een oerklassiek sprookje. FroeFroe windt er geen doekjes om: dood is dood en treurnis noch pijn moeten al te ernstig worden genomen in deze vampierenversie van *Sneeuwwitje*.

De lieflijke prinses blijkt een freak die haar pop begraaft, op konijntjes schiet, een dode kat wil voor haar verjaardag en liefst galgje speelt. Het roomblanke prinsesje overtreft haar boze stiefmoeder in ongeneerde slechtheid.

De voorstelling is doorspekt met hilarische invallen, die even absurd als geniaal zijn: cameo's door Roodkapje en de wolf die tikkertje spelen, Weerwolf Frank de Bozere die het weerbericht brengt, Stief Jobs (*aka* de vermomde stiefmoeder) die Apples verkoopt en Sneeuwwitje laat stikken in een iPad, de 7 dwergen op ski's. Niets is wat het lijkt en alles wat je herkent blijkt in een smeulige saus van zwarte humor gedoopt.

FroeFroe wordt veelal omschreven als "poppentheater", maar maakt gebruik van live muziek, projecties, poppen, levende acteurs en een eindeloze reeks verrassende attributen, van een aquarium (een knipooog naar de glazen kist waarin de Sneeuwwitje van Grimm werd opgebaard) tot een iPad.

Bloed is een welgekomen en verfrissend stout verhaal voor niet al te teergevoelige kindertjes en voor wie klaar is met het veelal voorspelbare en brave Vlaamse kindertheater. De zonen hebben ruim een uur lang om zee noch ijsjes gezeurd.

Bloeddorst gelaafd, missie Familiepark geslaagd.

NOG TOT EN MET 7/8 IN HET FAMILIEPARK.

LANG LEVEN
OOSTENDE
energieke stad

TAZ
KLIMAATNEUTRAAL

drukwerk

Wist je dat...

er dit jaar geen programmablaadjes meer gemaakt worden?

Iedereen krijgt enkele uren vóór elke geboekte voorstelling een email met alle informatie over hun voorstelling

Wat brengt dat op?

25.000 programmablaadjes die niet gedrukt moeten worden

> minder drukwerk > minder afval

TAZ & LLO werken samen om TAZ klimaatneutraal te maken:

WWW.LANGLEVEOOSTENDE.BE

SFEERBEHEER

TAZ ACHTER DE SCHERMEN EEN NACHT MET SFEERBEHEER: TOM & CIE

17u00: Enkele uurtjes in bed, maar de slaap wil niet komen. Dan maar opstaan en douchen.

17u10: Vrouwtjelief moet om 18 uur aan de feeëriek cocktailbar op het boverterras aan het werk. Snelle kus en afspraak voor tête-à-tête in de catering om 20 uur.

17u20: Telefoon. Yves: "Graag wat licht voor vannacht in de caravan."

17u30: Parkeerplaats zoeken die er niet is... Waarom zetten we 's nachts eigenlijk nadars en parkeerverbodsborden?! #parkeerplaatsvoormedewerkers

17u45: Eindelijk geparkeerd en op zoek naar extra verlichting voor de caravan bij Comp. Marius vannacht

17u53: Met de oude Twingo naar 't Bosje. Yves zit in z'n caravan naast de Marius-tribune, ijverig aan het werk.

18u00: De verlichting is er, locatie Marius is klaar voor de nacht.

18u10: Parkeerplaats zoeken die er niet is... Waarom zetten we 's nachts eigenlijk nadars en parkeerverbodsborden?! #parkeerplaatsvoormedewerkers

18u20: Eindelijk geparkeerd en op weg naar 'den bureau' om onze walkietalkies voor Sfeerbeheer.

18u32: Met een bak radio's en oortjes op weg naar Café Koer, benieuwd naar de nieuwtjes van de dag en de kleine metamorfose die de bouwploeg van Kamiel vandaag weer zal hebben toegebracht aan het familiepark.

18u33: Zuchtend toekijken hoe niemand zich houdt aan het fietsparkeerverbod aan de ingang... #hoeveelverbodsbordjesnog?

18u40: Barmedewerkers goeiendag gezegd, mezelf radio aangespspt en *ready for duty!*

18u52: De fietsen onder de verbodsbordjes aan het hek beginnen verwijderen naar de vlakbij gelegen fietsparking. #ikwilmijnfietszodichtmogelijkbijdepoort

19u00: Laatste fiets weg, parkeert een medewerker er nog eentje pal onder het verbodsbordje... Zucht. "Doorgang vrijhouden voor hulpdiensten, aub."

19u15: De eerste plichtbewuste sfeerbeheerders sijn binnen, twee uur voor het begin van hun shift. #trouwegasten!

19u30: Bezoek aan cocktailbar (en mijn madam). Even proeven van de lekkernijen van de dames van de 'bakbrigade'. Ondertussen oogje in het zeil houden.

20u00: Tête-à-tête met Ilse in de catering... Aan tafel met sfeerbeheerders Jean-Pierre, Liam, Rudi, Denis, Jonathan en George. Tête-à-tête wordt briefing Sfeerbeheer.

20u20: Radiocheck Liam, 5 op 5, radiocheck Rudi, 5 op 5... #radiocheck

20u23: Evelien van Theater FroeFroe komt zich voorstellen en vertelt dat twee artiesten vannacht in hun tentje verblijven.

20u30: Telefoon van Jan: of we dringend twee dronken, lastige mensen aan de toiletten willen verwijderen?

20u35: Twee lastige klanten vriendelijk doch kordaat de uitgang gewezen, de toilet dame en de aanwezige toiletbezoekers halen

dankbaar adem. #hetmoetleukblijvenvooriedereen

20u45: Radio's achter de bars gelegd zodat ook zij ons kunnen oproepen bij problemen. "En de snoepjes?!"

21u10: Fietsparkeerverbod. #hoeveelverbodsbordjesnog?

21u20: "Tom, kun jij een micro fiksen om wat extra reclame te maken voor de cocktailbar?"

21u35: *Done!* #microvoordecoktailbar

22u00: "Tom, er staat er ene voor de bus obscene gebaren te maken en ruzie te maken met iedereen, hij zal iedereen op het gezicht slaan..."

22u02: #obsceenventjevriendelijkdeuitganggewezen

22u30: Fase van rust en controle = tijd voor de snoepjesronde. #sfeerbeheertrakteert

23u00: Voldoening bij de glunderende gezichten als je werkende medewerkers op snoepjes trakteert. Daarom heten wij ook SFEERBEHEER.

23u30: Enkele keren heen en weer naar de Post om de late night music session van dj Jan Ducheyne klaar te zetten.

23u45: Sfeerbeheerders Kurt en Brigitte komen op voor de shift van de late night sessions vanaf middernacht in het Cultuurcafé van De Grote Post.

00u00: Teamoverleg: wie Cultuurcafé en wie Koer? "Tot 2 uur?" "Neem maar 2.30 uur, kassa sluiten om 2.15 uur!" Kurt, Liam en Jonathan starten in het CC, Jean-Pierre, Denis en Rudi blijven in het park.

00u30: Er speelt een gezellig bandje in de cocktailbar #liveorkestjeoptschoonverdiep. Of we ook even de lichten op hen kunnen richten? #sfeerbeheerderszijnmanusjesvanalles

01u15: De sfeerbeheerders helpen ook een handje om af te ruimen. #nietiedereenkenteenvuilbak

01u30: Snoepjesronde.

02u00: Amai, nog zoveel volk op café Koer en ook in het CC zit het afgeladen voll! *Last call* nog wat uitstellen!

02u15: Kassa's sluiten. Nee, sorry, geen jetons meer. Wel nog in het CC of morgenochtend...

02u30: Het meeste volk driipt van Café Koer naar CC, we kunnen beginnen aan een *clean sweep* met de frisse krachten Senne en Manu. #nachtelijkeklusjesdienst

03u00: Kurt en Liam hebben samen met Brigitte en Jonathan de *late night session* goed in handen. "Roken? Nee, buiten juffrouw! Gevoelig brandalarm en rookverbod. #rookverbodinCC

03u15: "Mijn iPhone verloren, kan jij in het onthaal?" #sfeerbeheer=onthaaldame

04u00: De mensenzee verkleint stilaan, dronken feestvierders loodsen we veilig naar huis toe... Kapucijnenstraat, ja... ; -)

04u15: Sfeerbeheerders hebben hongertje. Sommigen hebben al een shift van negen uur achter de rug...!

04u25: Warme bordjes voor Sfeerbeheer. #sfeerbeheerindekeuken

04u45: Rookverbod waarschuwing n° 741...

05u00: Euh..Jan, ça va? Sava? - Knipoog. Laatste plaatje, lichtjes aan.

05u15: CC *clean sweep*, aandacht terug op het park.

05u30: Senne en Manu hebben al bergen verzet, *chapeau!* Terras opgekuist, vuilniscontainers buiten, asbakken afwassen...

06u00: Gerammel aan de hekkens: "Mag ik hier slapen? Onder Stijn zijn schilderij?"

06u15: Bordje opwarmen voor Georges, eenzaam in z'n caravan.

Bezoekje gaan brengen met de auto!

06u30: Zoveelste ronde door het park langs de tentjes van FroeFroe, alles OK, check.

07u00: Reinigingsdienst haalt containers leeg #containersterugplaatsenopterras

07u30: Die ligt daar nog steeds te snurken, zeg! In de volle zon onder het schilderij van Stijn.

07u45: FroeFroe binnenlaten in de Post om lekker te douchen!

08u15: Luc Muylaert is de vroegste vogel. Keukenmedewerkers sijn binnen. Radio's in de laders.

08u32: Fiets belemmert laad- en loshekken al de hele nacht. #fietsverwijderen

09u00: Mijn pa op bezoek! Tof! Senne en Manu huiswaarts. Ik nog even langs Christa. #goeiemorgen

09u30: In de auto naar huis.

10u00: Thuis... Slapen... Shit! Belofte aan de *TAZette!* Grrr, Steven Heene ;-)

Het zijn lange shiften - *but we love it, we live TAZ!* Respect voor al mijn sfeerbeheerders: Jonathan, Liam, Senne, Manu, Jean-Pierre, Brigitte, Rudi, Kurt, Michèle, Yves, Georges, Denis, Danny, Miguel, Tommy, Peter, Wim en Raf! (*Tom*)

TWEEMAAL JONG MUZIEK

VERSLAG ONE BIRD ORCHESTRA EN ZWARTWERK

ONE BIRD ORCHESTRA

One Bird Orchestra is het recent opgerichte project van vier jonge vrouwen, opgebouwd rond meerstemmige zang en subtiele elektronica. Het decor werd gevormd door de ommuurde binnenplaats van het Fort Napoleon, die voor deze gelegenheid perfect dienst deed als statige vogelkooi.

Bij wijze van onverwacht aperitief begon dit charmante kwartet haar set achter op het plein, staande op een bank en met een *a capella* "stuk" (doorheen de set werd geen enkele keer over een "liedje" of "song" gerept). Toonhoogtes, zangtimbres en klankkleuren vermengen zich en al na een paar noten mag het duidelijk zijn: we hebben hier te maken met vier geschoolde zangeressen. Toch leggen ze daar liever niet al te veel nadruk op. Mariske Broeckmeyer: "Conservatoriumgroepen krijgen al snel het vooroordeel opgespeld dat ze alles heel bedacht doen, gewoon om moeilijk te doen. Maar wij gaan op zoek naar onbekend terrein, puur uit nieuwsgierigheid. Heel veel zaken liggen ook niet vast, zodat we er mee kunnen spelen." Op het podium vertaalt dit zich naar lieflijke popmelodieën, vermengt met jazzy improvisatie en minimalistische synths en beats. Soms schichtig kwetterend, dan weer elegant als een nachtegaal. One Bird Orchestra ontsteeg de kooi, in de vorm van niet één, maar wel honderd bontgekleurde vogels.

ZWARTWERK

Terwijl One Bird Orchestra de veilige haven van het Fort kreeg toegewezen, werd ZwartWerk vandaag gedropt op een eivol strand, vlakbij de beruchte oranje "Quinze-bakken". Proviand: vier micro's en een dj-booth. Kompas en kaart: niet nodig. Want met hun opzweepende afrohouse, Afrikaanse vibes en energieke hiphop leken deze vijf neven zich perfect thuis te voelen in dit zomerse strandplaatje. Onder de goedkeurende lens van talrijk bovengehaalde smartphones werd dan ook druk gesprongen, gelachen en gefeest. Een muzikaal concept dat ze zelf ook wel *loyenge* noemen: slang voor sfeervolle muziek om mensen te laten bewegen. Hoewel de zanglijnen in al dat enthousiasme wel eens rommelig werden en de set al na 20 minuten eindigde, onthouden wij toch vooral een energiek optreden van een beloftevolle groep.

DRIE VRAGEN AAN ONE BIRD ORCHESTRA

Met welke muzikale held zouden jullie graag eens in zee gaan?

"Fire! Orchestra, een Scandinavisch orkest op de grens van poppy melodieën en vrije improvisatie. Twee uitersten en dus heel boeiend om te zien waar die elkaar vinden."

Wat zouden jullie graag te lezen krijgen in het juryverslag?

"Dat het fris klinkt en we er in slagen een eigen sound te brengen. Of dat het hen raakt en ontroert. In ieder geval niets over Björk."

Voor welke (denkbeeldige) gebeurtenis, beeld, film, scène, ..., zouden jullie graag de soundtrack schrijven?

"De ontdekking van een onderwaterstad. Maar geen dromerig stadje. Een rauwe stad, waar de kastelen geen kantelen, maar messen hebben!"

DRIE VRAGEN AAN ZWARTWERK

Met welke muzikale held zouden jullie graag eens in zee gaan?

"Michael Jackson, de beste artiest ooit. En anders de Amerikaanse rapper Meek Mill. Hij inspireert mij over dingen die gewoon waar zijn. Hij is mijn *squad*, mijn *plug*."

Wat zouden jullie graag te lezen krijgen in het juryverslag?

"Dat we het publiek hebben warm gemaakt, en dat ze ons graag nog eens zouden terugzien."

Voor welke (denkbeeldige) gebeurtenis, beeld, film, scène, ..., zouden jullie graag de soundtrack schrijven?

"Het Tomorrowland-*anthem* schrijven, dat lijkt me wel wat." (*EV*)

ONE BIRD ORCHESTRA VANDAAG TUSSEN 15-18U IN DE STAD
ZWARTWERK VANDAAG OM 20U IN KLEIN VERHAAL

#BRIEVEN VAN DIKKE FREDDY

COLUMN VAN SCHRIJVER ERIK VLAMINCK

Gisteren ben ik onder de Venetiaanse gaanderijen op twee mensen met een huidskleur met een beperking gebotst. (Ik weet niet hoe ik mij anders moet uitdrukken want het woord 'neger' mag men niet meer gebruiken en een zwarte is naar mijn gedacht iemand die de oorlog moet hebben meegemaakt). Deze twee probeerden daar onder enkele vodden de slaap te vatten.

Ik heb die mensen met hand en tand uitgelegd dat ze daar moesten vertrekken want ge ziet nergens zo veel politie in Oostende als onder de Venetiaanse gaanderijen. Ik heb die mannen dan maar meegenomen naar Café Koer van Theater Aan Zee.

Onderweg – aan het Marie-Joséplein – stonden zij in sprakeloze bewondering voor de plascenseur die zich daar bevindt. Zo'n uit de grond prijzende pissijn hadden die mannen nog nergens gezien. Nochtans waren zij naar eigen zeggen al in steden als Dakar, Valletta, Palermo, Calais en Veurne geweest.

Een beetje verder – aan Dikke Mathilde – volgde een nieuwe verrassing. Daar stond een zwarte BMW vierkant op het trottoir geparkeerd. Op de nummerplaat van die zwarte BMW stonden geen letters en cijfers maar wel het mooie woord BONGOBOON.

Ik heb mijn kameraden uitgelegd dat iedereen in België voor de ronde som van 1.000 euro, zijnde het bedrag van amper vijf weken leefloon, een nummerplaat kan kopen waar gelijk welke onnozelheid op mag staan. Bovendien is de eigenaar van zo'n nummerplaat vrijgesteld van boetes. Mijn kameraden begrepen niet dat er nooit een Afrikaanse president op het gedacht is gekomen om daar zo'n nummerplatenstelsel in te voeren.

Hoewel de kleren van mijn kameraden hun beste tijd gehad hadden, vielen zij in Café Koer – tussen de beroemde acteurs en schrijvers – niet echt uit de toon. En wie zijn wereld een beetje kent wordt in Café Koer getraakteerd tot hij niet meer op zijn benen kan staan. Mijn kameraden liepen dan ook over van vreugde. "*Quelle différence avec l'accueil à Calais*," fluisterde een van hen.

Vervolgens heb ik de mannen het idee aan de hand gedaan om te gaan slapen in de boekeniglo die als tijdelijk kunstwerk in het Leopoldpark is opgetrokken en dat is hun goed befallen. Dit kunstwerk lijkt me alleszins nuttiger dan het sprokkelhout dat door de mannen van Beaufort als tijdelijk kunstwerk in de vorm van een hond op het strand van Bredene is gelegd. Ik heb in café Koer horen vertellen dat de stad Bredene voor die houten hond een bedrag betaald heeft waarmee ze 36 mensen een leefloon zouden kunnen geven. Alles kan.

Vanmorgen zijn mijn kameraden opnieuw naar Calais getrokken. Omdat ze naar Engeland willen. Omdat ge daar perfect kunt leven als mens zonder papieren want niemand heeft er papieren. Omdat zij er vast van overtuigd zijn dat er aan de andere kant van het water meer werk is dan hier.

Toch zijn ze alle twee van plan om, nadat ze in Engeland rijk geworden zijn, terug te komen naar België. Ze willen hier dan komen rentenieren en rondrijden met een zwarte BMW met een speciale nummerplaat. In dat verband vroegen ze mij of ik de nummerplaten FRATERNITE en HOSPITALITE alvast kon reserveren. Is het mogelijk om mij in dit verband een bevestiging te sturen?

Met dank en hoogachting,

Dikke Freddy

TELEX

Pas bekend, de gastenredactie van de eerste live actuashow van *De Extremisten* vanavond: schrijver Michael De Cock, acteur Bram Suijker en deskundige Piet Wittevrongel.

Wijzigingen aan het programma:

- *Contact-O-Matic* duurt 55' in plaats van 70'.
- *De Gomaartrilogie*: de juiste locatie is scheepswerf I.D.P., Nieuwewerfkaai z/n. Opgelet: deze voorstelling duurt 5 uur en duurt dus tot 23u30, maaltijd inbegrepen.

Dagschotel op Café Koer: vandaag zalmen met mozzarellacrumble, van 12 tot 2 uur te verkrijgen aan de bus.

Vandaag iets minder Jong Werk op het TAZ-programma, onze jonge makers houden na vier dagen intensief spelen een welverdiende rustdag. Vanaf morgen vliegen ze er allemaal opnieuw in!

Op www.theateraanzee.be vindt u een verslag van *De Lady Macbeth uit het District Mtsensk*.

Ben je een kunstenaar, artiest, lid van een culturele organisatie of heb je een creatief beroep? Dan kan je deze week op TAZ bij SABAM, Het Firmament en Kunstenloket terecht voor advies. Spreekuren vandaag (locatie: cc De Grote Post, Atelier +3): SABAM van 10 tot 17 uur, Het Firmament van 14 tot 18 uur.

Tijdens TAZ verzorgen de communiezieltjes van De Zendingen vier keer een Nachtmis. Sluit vanavond je TAZ-dag af met hun late night talkshow, een focus op het luik Jong Theater. Allemaal gratis vanuit de sofa van Janne Desmet aan de tribune in het Leopoldpark. Vandaag draait alles rond *Bodytalk* onder de titel *More than naked*.

De gastenlijst van Monsieur Le Selecteur Jan Ducheyne is compleet. Vanavond op het programma van zijn Midnight Music Sessions: JP the Legend.

Première: *VERSLAGEN*. In deze voorstelling brengt Ilse Mariën verslag uit van haar mislukte plannen/invalidshoeken/strategieën bij voorbijcastings en audities. Een dagboek over je plek vinden in deze wereld, nog elke dag te zien tot en met 7 augustus in het Royal Astrid Hotel.

Een dertigtal beginnende en gevorderde fotografen van BILL volgden gisteren een fotografieworkshop bij Madelien Waegemans en Monica Monté. Hun werk kun je bewonderen op de TAZ-website en op Café Koer.

De wandeling *De Zomer van '36* eindigt in galerie Beau Site, waar een protret van Joseph Roth wordt tentoongesteld. Dit werk van Bjorn Baelen kun je nog tot 31 oktober gaan bewonderen in de galerie (Albert I-Promenade 39). Binnenkort wordt het werk ook geveild.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Ewoud Vermote, Matthias Velle, Ann Lepère, Phéline Thierens, Simon Vandekerckhove

Foto's: Sarah Oyserman, Wendy Marijnissen, FroeFroe, Jolien Fagard, Ken Aelbrecht, Inge Baes, Marc Vandermeulen, Steven Heene, Els Van Mechelen, Gwenny Nurtantio

VU: LUC MUYLAERT, TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A, 8400 OOSTENDE